Gandul zilei 01.05.2015

La ce se uita Domnul, privind la mine? La preocuparea mea de a-i pazi poruncile, daca-L slavesc pe El prin tot ce sunt si fac, caci în Eclesiastul 12:13-14 este scris: "Sa ascultam dar încheierea tuturor învataturilor: Teme-te de Dumnezeu si pazeste poruncile Lui. Aceasta este datoria oricarui om. Caci Dumnezeu va aduce orice fapta la judecata si judecata aceasta se va face cu privire la tot ce este ascuns, fie bine, fie rau."

Si aceasta preocupare sa vina din inima, acea inima care sa stea în Lumina, pentru a se vedea asa cum este. Acea inima care sa se daruie în întregime, arzând pentru El. Acea inima care sa fie coplesita doar de dragostea Lui, de maretia Sa. Cu aceasta pasiune în inima sa aratam în afara maretia slavei Lui. Asa sa ma rog, asa sa fiu motivat pentru tot ce fac. Viata noastra sa vorbeasca, apoi gura noastra. Totul spre slava Lui. Asta înseamna sa umblam cu El.

În Apocalipsa 2:4, Îngerului Bisericii din Efes i se scrie: "Dar ce am împotriva ta este ca ti-ai parasit dragostea dintâi".

Ce e dragostea dintâi? Acea dragoste când simti ca arzi pentru Hristos si nimic între tine si El nu mai are valoare, un entuziasm nestavilit, care, uneori, diminueaza, dragostea se poate raci. S-o luam ca reper pentru a ne putea reabilita, restaura. Sa ne apere ruga necurmata de apatie, pierderea dragostei, care ar însemna moarte spirituala. Sa veghem, prin Cuvânt, si sa alimentam permanent flacara slujirii printr-o relatie permanenta cu El. Umblând astfel cu Domnul, sa pot aduce pe altii pe calea Lui. Acest lucru ar fi rodul spre care Domnul va privi cu placere. Asa am fi placuti înaintea Lui.